

Bivy's? Boilies? Welnee, gewoon struinen met de vliegenlat!

Vliegvisser op zoetwatervarkens

Karpervissen met de vliegenlat is ontzettend verslavend. En vergis je niet: het kan ook uitermate succesvol zijn. Alles 'op zicht', struinend langs de waterkant, op zoek naar die grote, donkere schaduw, bewegend riet, wapperende staartvinnen, stofwolven en andere tekenen van een van onze sterkste zoetwatervissen. Wat Edwin Kerssies betreft is dit een van de mooiste visserijen die er bestaan. Punt.

TEKST EN FOTOGRAFIE EDWIN KERSSIES

Het is niet voor niets dat vriend karper aan de andere kant van de Noordzee de bijnaam 'golden bones' geniet, want op veel fronten heeft de vliegvisserij op karper zeker gelijkenissen met het vliegvisseren op bonefish. Beide visserijen vergen het nodige van je materiaal, concentratie en hart. Knallende aanbeten,

kromme latten en gigaruns! Er staat je dus wat te wachten als je begint met het vliegvisseren op karper. En met de warme zomermaanden voor de deur breekt hier een uitstekende periode voor aan.

KRIEBELS

We schrijven half mei, de wind is afgezwakt en de len- tizon breekt eindelijk stevig

door. Het weer is perfect en de drang is groot. Het wringt ook, want morgen is m'n deadline om dit artikel bij de Visblad- redactie aan te leveren. En hoewel ik normaal gesproken veel ruimer van tevoren begin met schrijven, hebben de laatste weken volledig in het teken gestaan van... Juistem: karpere- ren met de vliegenlat. Zo ook gisteren. Ondanks Moederdag kon ik toch een paar uurtjes weg en iets na de middag stond ik aan de waterkant. Een plasje dat normaal gesproken volstaat met tentjes en in zo'n geval door mij dan ook stee- vast wordt overgeslagen, is nu helemaal voor mezelf.

AANWERPEN

Niet veel later loop ik sluipend langs de oevers, de waterop-

pervlakte scannend op zoek naar leven. Al snel is het raak en zie ik, nog net iets buiten werpbereik, de eerste schimmen opdoemen. Totdat ik even later links van me op werpafstand een zeer grote schub zie aankomen. Zonder aarzeling werp ik de 'carpbol' in de zwembaan van de vis op pakweg een meter voor zijn snuit. Een kwestie van snel handelen, want ze cruisen in vlot tempo en zijn dus ook zo weer weg. Het bolletje zinkt c.q. zweeft tergend langzaam naar beneden, precies zoals ik het hebben wil. En terwijl ik het zicht op de bol kwijt ben, zie ik de karper draaien. Even is het stil. Zal het? Regelmatig eindigen dit soort momenten in een teleurstelling, maar ditmaal zeker niet. Als ik de

'strike indicator' even zie schokken, giert de adrenaline door mijn lichaam. En weg is ie: met een sneltreinvaart schiet de indicator weg. Met een snelle stripstrike sla ik aan. Hangen!

HOORT ERBIJ

Het water explodeert en de schub neemt met een spurt van pakweg 30 meter lijn, tot iets in de backing. Het gevecht is begonnen. Andere karpers zie ik met flinke boeg- golven wegschieten. Met veel bommen en struiken om me heen en een grote rietkraag voor m'n neus, sta ik in een lastige hoek. De stek is bekend terrein, ik heb er al de nodige karpers weten te vangen, en gedurende 6 à 7 minuten houd ik de schub redelijk onder controle. Plotseling schiet de krachtpatser echter onder de struiken. Even denk ik hem kwijt te zijn, maar door de druk te verlagen zwemt de karper weer 'vrij' en kan de dril bijna worden afgerond. Man, man, man: wat een vis. Hier doe je het voor, geweldig gewoon. Toch juich ik te vroeg. Links van me zit nog een struikje waar de karper onder schiet. De vis draait een paar keer en ik voel de leader schuren. Het zal toch niet hè, zo aan het einde van de dril? En ja hoor. Pats. Los. Dat was hem dan. Ook dit hoort er soms bij, maar balen is het

Begin pas met werpen zodra je karper hebt gespot.

zeker. Op een andere stek pak ik nog een spiegelje van rond de 12 pond en versier ik nog een mooie aanbeet die helaas lost. Dit alles in nog geen 2,5 uur vistijd. Gewoon volop actie aan die gekke vliegenlat.

ZIEN = VANGEN

Voor deze visserij moet je de karpers kunnen zien. We vissen immers op zicht en werpen de vis aan. 'Stalken' zoals karpervissers die de vis met een pennetje of drijvende brokjes aanwerpen, maar dan met de vlieg. Zoek ze daarom op. Dat betekent lopen of voor mijn part varen of bellyboten. Meters maken. Actief bezig

zijn. Juist het maken van die meters biedt vele kansen. Er komen dagen voor dat ik echt meer dan vijftig karpers zie en daarvan zeker de helft kan aanwerpen. Meer dan twintig opties tot een aanbeet dus. Natuurlijk vang je die niet allemaal. Het blijven slimme rakkers. Je mag van geluk spreken als je één op de vijf vissen die je ziet, haakt en uiteindelijk ook vangt.

TARGET-VLIEGVISSEN

Soms kun je de karper zelf uitkiezen, door bijvoorbeeld juist die ene dikke bak aan te werpen. Dat is een voor- deel. Tevens ben je over het

algemeen veel actiever dan bij welke andere vorm van vissen dan ook en daardoor meer gefocust op wat er gebeurt. Is de karper niet geïnteresseerd in je vlieg, loop dan vrolijk verder. Er komt nog een volgende kans. Ook op die warme dagen dat de karpers niks lijken te doen en gewoon rustig in de oppervlakte hangen. De pen-, korst- en kattenbrokvisser pakken niks. "Ze azen gewoon niet", is dan een veelgehoord excuus. Nou, vergeet het maar. Gooi er maar eens zo'n langzaam zwevend/zinkend carpbolletje tussen. Dat kan wel eens een leuke middag worden! En bovenal is het een

DE CARPBOL

Een carpbol is een bolletje – vergelijkbaar met een zalmeitje maar dan wat groter – dat de karper nieuwsgierig maakt om het eens te proeven. Gebruik carpbollen die tergend langzaam zinken. Gaat dit te snel, doe dan wat floatant (vet) erop. Blijft de carpbol drijven, maak hem dan eerst even goed nat. Meer dan eens hebben we het geprobeerd (en ook gevangen) met damsel-imitaties, goudkopnifmen, etc. In veel gevallen ziet de karper de nimf echter niet, of heeft hij er absoluut geen interesse in. Zo'n carpbol daarentegen valt goed op en kan de opportunistische karper net even triggeren tot een aanbeet. Zorg verder voor lichte, scherpe en sterke haken.

Edwin's motto: "Karper zien is karper vangen."

genot om een karper aan de vliegenlat te drillen.

ZOMERTIJD, TOPTIJD

Wanneer in de lente de eerste zonnestralen tevoorschijn zijn gekomen en het water een beetje opgewarmd is, laten de karpers zich ook weer zien. Vaak is dat vanaf midden april tot aan september/oktober, waarna de karpers vaak weer

de diepere stekken opzoeken en minder makkelijk aan de oppervlakte of 'op half water' te spotten zijn. Hoe warmer het water, des te gunstiger het voor de vliegvisser wordt. Als de zon schijnt is het helemaal top. Je ziet de karpers dan vaak midden op de dag zonnebaden of rustig over ondiepe platen cruisen op zoek naar voedsel. Dat is het moment

om er met de vliegenlat achteraan te gaan. Tegen de avond – als de zon laag staat – zie je met je polaroid de vis niet meer in de oppervlakte hangen. Stap dan over op het zoeken naar bewegende rietstengels, stofwolken en bellenplakkaten. Zodra je die vindt, werp je de carpbol ernaar toe en laat je deze langzaam afzinken. Soms mag die

best even op de bodem blijven liggen als je zeker weet dat de karper in de buurt is, maar na een minuutje – of als ik de vis weer elders zie azen – gaan we voor een nieuwe kans.

VOOR DE NEUS

Als je begint met het vliegvisseren op karper, kies dan eerst een water uit waarvan je weet dat er een goed karperbestand

Met de vlieg kun je specifieke exemplaren – bijvoorbeeld de grootste uit een groepje – selecteren en aanwerpen.

Werp je de vis goed aan, dan kan het al binnen een paar seconden raak zijn.

zwemt. Denk bijvoorbeeld aan goed bezette stads- en parkwateren. Ga struinen op een dag met weinig wind en veel zon. Je zult op een gegeven moment karpers tegenkomen onder plompenbladeren, tegen het riet, of cruisend net onder de oppervlakte. Werp er een carpbol naartoe en kijk wat er gebeurt. Werp je aas dus pas te water zodra je karper hebt zien zwemmen. Nadat je de vis hebt gespot,

gaat het om je werpkunde. Gooi vlakbij de vis, maar er ook weer niet bovenop, want dan is de karper weg. Probeer je carpbol zwevend een ruime meter voor de bek te presenteren. Sla ook snel aan, zodat de karper geen kans krijgt om de niet-eetbare bol weer uit te spugen. En als je dan met je eerste 'vliegviskarper' in je handen staat, weet je wat ik bedoel. Hoezo verslavend? Ik spreek je nog wel!

Checklist materiaal

- ✓ Vliegenhengel aftma #5, 6 of 7
- ✓ Drijvende vliegenlijn in bijpassende aftma-klasse
- ✓ Tapse leader (bijv. fabrieksleader 9 ft. 0x of 1x (28/00 of 25/00))
- ✓ Fluorocarbon tippet tussen 25/00 en 30/00
- ✓ Carpbollen, die tergend langzaam zinken
- ✓ Beetverklikker
- ✓ Groot landingsnet (struin-net)
- ✓ Polaroid zonnebril
- ✓ Onthaakmat

Smulders ziet ze vliegen

VLEEGVISWEEKEND

Zeker twee keer per jaar ga ik met drie vrienden een weekend vliegvisseren. We zoeken dan een leuk riviertje op met een gezellig hotel erbij. Twee nachten slapen en bijna drie hele dagen vliegvisseren. Vaak heb ik op maandagochtend thuis nog kramp in mijn buik van het lachen – we hebben een hoop lol. Vooral 's avonds aan de bar in het hotel.

We gaan meestal een keer in mei of juni en een keer in september of oktober. Vrijdagochtend lekker vroeg van huis en zondag aan het eind van de dag weer terug naar Nederland. Een uurtje of drie rijden, dus we zijn er zo. Na aankomst de vergunningen ophalen en de spullen naar de hotelkamer brengen. Kopje koffie, het pak aan en de hengel optuigen. Naar de rivier lopen en vol adrenaline kijken of je al vis ziet stijgen. Vaak een kleine discussie over welke vlieg te gebruiken en dan die eerste worp. Er is er bijna altijd eentje bij die direct een aanbeet krijgt.

In het begin blijf je een beetje bij elkaar staan, maar na een paar uur gaat iedereen zijn eigen weg. Rond lunchtijd bij de auto verzamelen en dan met een knorrende maag richting een lunchtentje. Daar genieten van een stevige Duitse maaltijd en dan weer snel richting de rivier. Nog een hele middag vliegvisseren en dan lonkt het heerlijke Duitse biertje. De spullen in de auto en snel richting het hotel.

Daar aangekomen volgt het eerste heerlijk koele, welverdiende biertje, een stevige maaltijd, gevolgd door lekker napraten aan de bar. Lange gesprekken over muziek, de kinderen, de wereldproblematiek, het verschil tussen Nederlanders en Duitsers, auto's, voetbal, vrouwen, politici, onze dromen en plannen, de soms vreemde Duitse gewoontes, bierworstjes, Duits bier waar je geen kater van krijgt, Kaiserbroodjes, de schone Sauerlandse lucht en waarom je in Duitsland alleen op donderdag een half haantje kunt bestellen.

Vooruit, nog een laatste biertje en dan naar bed. In slaap vallen vormt geen probleem. 's Ochtends een werelds ontbijt en dan hup de rivier weer in. Dat alles maakt zo'n vliegvisweekend helemaal geweldig. Met drie vrienden er eventjes helemaal uit. In de natuur je favoriete hobby uitoefenen en na afloop heerlijk ouwehoeren onder het genot van een lekker biertje. Wat wenst een man nog meer? Ga vliegvisseren!

Martin Smulders